

Arrest

nr. 210 357 van 28 september 2018
in de zaken RvV X / IV en X / IV

Inzake: X

- Gekozen woonplaats:
1. ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE
  2. ten kantore van S. BUYSSE
Kortrijksesteenweg 597
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 23 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2018 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 26 april 2018 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 28 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juli 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen nr. X en nr. X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft verzoekster aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer X.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer X.

2. Over de gegevens van de zaak

2.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en etnisch Madhibaan te zijn. U werd geboren op 20 maart 1996 te Harardhere, in het gelijknamige district, in de provincie Mudug, waar u gans uw leven woonachtig was. U hebt de 10de graad van de secundaire school afgemaakt. Vanaf september 2014 was u werkzaam als leerkracht Engels en Wiskunde in Harardhere. 16 oktober 2016 werd u de kans gegeven een opleiding te volgen in Galkayo. Na afloop van het seminarie te Galkayo keerde u terug naar Harardhere waar u 26 oktober aankwam. Diezelfde avond kwamen er –toen u bij uw ouders op bezoek was- drie mannen van Al-Shabaab naar u toe met de opdracht u naar hun leider te brengen waar u enkele vragen zouden worden gesteld. Nadat u weigerde, probeerden ze u met geweld mee te nemen. Omdat u door hen werd geslagen, begon uw zus de Al-Shabaab leden te beledigen. Hun wapen viel op de grond en raakte uw zus. U verloor het bewustzijn en was gedurende 17 uur in coma. U werd door uw echtgenoot naar het ziekenhuis in Galkayo gebracht waar u te horen kreeg dat uw zus overleden was. Na een maand in het ziekenhuis in Galkayo te hebben verbleven, werd u doorverwezen naar Ethiopië. 1 december 2016 verliet u Somalië en ging u samen met uw echtgenoot naar Ethiopië. 18 februari 2017 verliet u Ethiopië met het vliegtuig. 19 februari 2017 kwam u in België aan en 27 februari 2017 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een medisch dossier waarin uw medische problematiek wordt besproken, een psychologisch attest van de spreekkamer van 19 september en 21 december 2017, een medisch rapport van het University Teaching Hospital Galkayo (Dr. Sadik Mohamud Adan, dd. 28/10/2016) en een medisch certificaat van het Zeauditu hospital (dd. 10/02/2017).

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

*Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 08/01/2018, p. 2-3 en dd. 07/03/2018, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u **niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.***

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Wat de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst uit Harardhere, in het gelijknamige district, in de provincie Mudug, ten gronde ondermijnt, zijn uw tegenstrijdige verklaringen omtrent de veiligheidssituatie aldaar. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) verklaart u immers dat er geen pogingen werden ondernomen om Al-Shabaab uit de stad Harardhere te verdrijven. U gevraagd of er zulke pogingen werden ondernomen, stelt u dat er tijden waren dat ze Al-Shabaab probeerden weg te drijven maar dat ze sterk zijn. U gevraagd daarover te vertellen, verklaart u dat er troepen waren die ze aanvielen, doch niet in de stad, maar in de naburige dorpen. U voegt toe dat die perioden wel te hebben gemerkt in de stad. U nogmaals gevraagd of er ook aanvallen waren op Harardhere, antwoordt u dat ze [Al-Shabaab] niet van buitenaf werden aangevallen maar dat ze wel mensen arresteerden die overtredingen (het niet betalen van zakat, het plegen van sina –overspel) begingen (zie notities CGVS dd. 08/01/2018, p.24). Hierbij moet opgemerkt dat het verwondert dat u zo weinig concrete verklaringen kan afleggen met betrekking tot de burgers die ter dood werden gestenigd door Al-Shabaab. U verklaart dat u niet vaak naar de plaats ging waar mensen ter dood werden gestenigd. U gevraagd of u achteraf hoorde van de moorden, stelt u ervan te horen, maar dat niemand de persoon bij naam zal noemen (zie notities CGVS dd. 08/01/2018, p. 25). Het komt bevreemdend over dat als iemand van uw stad om het leven werd gebracht door Al-Shabaab, u als burger niet geweten zou hebben wie het betrof. Dit toont eerder aan dat u geen concrete namen kan geven.

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS legt u **geheel andere verklaringen** af met betrekking tot de veiligheidssituatie in Harardhere . Zo verklaart u zich te herinneren dat de overheid van Galmudug in 2015 Al-Shabaab uit Harardhere probeerde te verdrijven. U gevraagd meer te vertellen over de gebeurtenis, vertelt u het volgende: ‘Er waren hevige gevechten en de telecommunicatie werd afgesneden. Er waren drie dagen dat er voortdurend kogels waren en iedereen was binnenshuis. We gingen niet weg van onze huis. Ook scholen waren niet geopend. Dan verspreidde het nieuws in de stad dat er gewild werd dat Al-Shabaab van Harardhere verdreven zou worden. De overheid van Galmudug wilde de controle overnemen’ (zie notities CGVS dd. 07/03/2018, p. 10). **Dat u over zulk een cruciale gebeurtenis compleet tegenstrijdige verklaringen aflegt, spreekt uw bewering recent uit Harardhere afkomstig te zijn danig tegen.**

Wat bovendien verbaast, is dat u weinig interesse toont in recente ontwikkelingen die plaatsvinden in de plaats waar u verklaart vandaan te komen. U gevraagd of Al-Shabaab vandaag de macht nog heeft in Harardhere, stelt u dat niet te weten, maar te vermoeden het dan te hebben gehoord en geen nieuws te hebben ontvangen. U gevraagd waarom u niet op zoek gaat naar nieuws daar er nog familie - uw schoonfamilie, uw broer A. en uw zus B. - van u woont, antwoordt u graag informatie te hebben gehad over uw plek en te willen terugkeren wanneer het vredevol is, wat niet verklaart waarom u niet op zoek ging naar informatie (zie notities CGVS dd. 08/01/2018, p.6 en dd. 07/03/2018, p. 9). U diezelfde vraag nogmaals gesteld, verklaart u te geloven dat Al-Shabaab er nog is omdat uw echtgenoot nog steeds telefoontjes van hen ontvangt. U meent bovendien dat informatie verkregen via het internet of via andere mensen niet zinnig is voor u. Er is echter wel wat beweging in de regio. Er zijn bronnen die erop wijzen dat er in februari 2017 een offensief plaatsvond van strijdkrachten van Galmudug in samenwerking met het Somalische leger om Harardhere te bevrijden waarbij het tot een conflict kwam met Al-Shabaab bij Camaara (zie administratief dossier). **Dat u erg weinig interesse toont in zulke gebeurtenissen die mogelijks een enorme impact kunnen hebben op uw familie, spreekt tot de verbeelding.**

Ook wanneer u wordt gevraagd naar recente clanconflicten schiet uw kennis ernstig tekort. U gevraagd te vertellen over clanconflicten die plaatsvonden waar u woonde, verwijst u naar een clanconflict dat plaatsvond in 2010 en begon tussen de piraten van de clans Ayr en Saleeban. U gevraagd naar het meest recente clanconflict dat u zich herinnert, haalt u een clanconflict aan binnen Habar Gedir in 2012 in Wax Shubo – volgens informatie waarover het CGVS beschikt in Ceel Buur district (zie administratief dossier), ten zuiden van Harardhere. U gevraagd of 2012 het laatste clanconflict is dat u zich herinnert, verwijst u naar conflicten tussen burgers en Al-Shabaab in 2014 en 2015, waarmee u geen antwoord geeft op de vraag. U nogmaals gevraagd of u denkt aan andere clanconflicten die plaatsvonden waar u woonde, antwoordt u erg vaag en algemeen dat Habar Gedir vaak vocht, wat correct is, maar dat er geen groot clanconflict plaatsvond, wat niet correct is (zie notities CGVS dd. 08/01/2018, p. 14). April 2011 werden er opnieuw interclan disputen gerapporteerd tussen Saleeban van Habar Gedir en Quabays subclan van Dir waarbij vijf burgers werden gedood en 9 anderen gewond geraakten. In april 2012 vielen minstens 6 doden en 7 gewonden bij een clanconflict in Dabo-Galo bij Harardhere. December 2014 vond er te Miliqo -40 kilometer ten westen van Harardhere en dichterbij dan Wax Shubo waar u wel naar verwijst - een clash plaats tussen clanmilities van Ayr en Saleeban, beiden subclans van Habar Gedir, gerelateerd aan een eerdere clash op 29 november en moorden tussen de twee subclans. 10 mensen zouden het leven hebben gelaten. Mei 2015 was er een dispuut over graasland tussen Saleeban en Ayr te Xamro waarbij 4 personen aan beide kanten gewond geraakten. In juli 2015

werden er gevechten gerapporteerd tussen Suleiman en Ayr in het district Harardhere (zie administratief dossier). Dat er volgens uw verklaringen geen groot clanconflict zou hebben plaatsgevonden, klopt dus niet. **Dat u bovendien geen enkel concreet voorbeeld kan geven van recente clanconflicten in de regio waar u verklaart tot oktober 2016 te hebben gewoond, tart de verbeelding en ondermijnt bovenstaande bewering.** U ermee geconfronteerd dat er clanconflicten plaatsvonden in de omgeving van Harardhere waarbij veel mensen om het leven kwamen, verklaart u enkel weet te hebben van een clanconflict in 2010 waarbij Sheikh Doon en Yusuf Farah werden gedood en voegt u toe dat sinds de komst van Al-Shabaab u niet hoorde van mensen die stierven op basis van hun clan. Verwezen naar een clanconflict te Milqo tussen Ayr en Saleeban in 2014, stelt u niet te weten of het plaatsvond of niet (zie notities CGVS dd. 07/03/2018, p. 15). Dat u niet over elk clanconflict in uw regio kan vertellen, is aannemelijk. Dat u echter geen enkel concreet clanconflict kan benoemen na de komst van Al-Shabaab, terwijl uit informatie waarover het CGVS beschikt duidelijk blijkt dat die wel hebben plaatsgevonden, **toont aan dat u recent niet woonachtig was in het district Harardhere.**

Ook bent u niet op de hoogte van gevechten tussen Al-Shabaab leden en burgers uit uw district. U verklaart dat er in 2014 en in het midden van 2016 conflicten plaatsvonden tussen inwoners van Harardhere en Al-Shabaab omdat ze weigerden zekat te betalen. Hierbij werden mensen gearresteerd en van sommigen is nog niet geweten waar ze nu zijn (zie notities CGVS dd. 08/01/2018, p. 25-26 en dd. 07/03/2018, p. 13). U tijdens het tweede onderhoud op het CGVS gevraagd naar groeperingen die met Al-Shabaab hebben gevochten in Harardhere, stelt u dat niet te hebben gezien. U vervolgens gevraagd of er burgers tegen Al-Shabaab vochten, verklaart u te hebben gehoord dat er burgers werden gestraft, maar dat u niet hoorde van burgers die tegen Al-Shabaab vochten (zie notities CGVS dd. 07/03/2018, p. 10). Ook heeft u geen weet van Al-Shabaab leden die werden gedood in Harardhere. Er vonden vaak gevechten plaats maar u kunt niet duiden of daar burgers of Al-Shabaab leden bij stierven (zie notities dd. 07/03/2018, p. 14). **Ook deze verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw geopperde recente herkomst uit Harardhere daar het CGVS over informatie beschikt dat zulke gebeurtenissen wel hebben plaatsgevonden.** Augustus 2014 was er een conflict tussen Al-Shabaab en een groep inwoners van Harardhere waarbij twee Al-Shabaab leden om het leven kwamen. In november 2014 was er een gewapende confrontatie tussen lokale herders en Al-Shabaab leden bij Caad nadat ze weigerden zekat te betalen. Er zou een Al-Shabaab strijder om het leven zijn gekomen. Toen u volgens uw verklaringen in het ziekenhuis in Galkayo lag, vonden er hevige gevechten plaats in Harardhere waarbij verschillende doden vielen, zowel burgers als Al-Shabaab leden (zie administratief dossier). Dat u ook hiervan niet op de hoogte bent, spreekt toch enigszins tot de verbeelding daar u verklaart nog in het land te zijn geweest, en u familie verklaart te hebben in het toen betrokken district.

Wat eveneens erg tot de verbeelding spreekt is dat u niet op de hoogte bent van de verwoestende tsunami die in 2004 in uw contreien plaatsvond. U verklaart dat er in 2009-2010 tijden waren dat de kust 'wegrende' en de dieren zichtbaar werden. U gevraagd of dat meer dan een keer gebeurde, verklaart u slechts weet te hebben van deze, en niet van andere tijden (zie notities CGVS dd. 07/03/2018, p. 17). De tsunami van 2004 had een enorme impact op onder andere Harardhere en was desastreus voor de vissers (zie administratief dossier). Dat u hiervan niet op de hoogte bent terwijl u verklaart dat uw vader zelf visser was, is compleet ongeloofwaardig. Een dermate ingrijpende gebeurtenis zoals de tsunami van 2004 zit immers in het collectief geheugen van inwoners die er onder te lijden hebben gehad. U gevraagd of er tijden waren dat uw vader niet kon vissen, antwoordt u dat uw vader de laatste tijden ziek was, maar hij niet stopte met zijn werk. Overigens herinnert u zich geen specifieke tijd dat uw vader geen vissen kon vinden (zie notities CGVS dd. 07/03/2018, p. 14). Met betrekking tot het beroep van uw vader legt u overigens tegenstrijdige verklaringen af. Het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dat u werd genoodzaakt te stoppen met school in mei 2014 omdat uw vader zijn baan verloor (zie notities CGVS dd. 08/01/2018, p. 17), terwijl u daar tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS niet langer gewag van maakt, integendeel zelfs, uw vader bleef ondanks een ziekte zijn job uitvoeren (zie notities CGVS dd. 07/03/2018, p. 13).

Dat u bovendien niet op de hoogte bent van de aanwezigheid van Hizbul Islam in uw vermeende stad van herkomst, doet tevens de wenkbrauwen fronsen. Voor de aanwezigheid van Al-Shabaab, zwaaide Hizbul de plak in uw contreien (zie administratief dossier). U verklaart dat er geen specifieke mensen met de naam Hizbul Islam naar Harardhere kwamen. U geconfronteerd met de informatie waarover het CGVS beschikt, stelt u dat niet te weten en dat voor Al-Shabaab Harardhere onder controle stond van piraten, en voor piraten onder controle van ouderen (zie notities CGVS dd. 07/03/2018, p. 15). Ook weet u niet dat Hassan Afrah een Al-Shabaab official was te Harardhere. U oppert dat hij een Al-Shabaab lid is, maar u weet niet zeker waar hij de controle had. U ermee geconfronteerd dat hij de leider was in Harardhere, stelt u dat het mogelijk is onder een andere naam, waarmee u niet duidelijk maakt hem werkelijk te kennen (zie notities dd. 08/01/2018, p. 25).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Harardhere, gelegen in de regio Mudug.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Harardhere heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgedragen verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 07/03/2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS geconfronteerd met de twijfels omtrent uw (recente) herkomst uit Harardhere (zie notities dd. 07/03/2018, p. 4). Er werd u tevens gevraagd of u werkelijk tot 28 oktober 2016 woonachtig was te Harardhere, wat u bevestigde. U nogmaals gevraagd of u niet eerder wegging, stelt u met uitzondering van het seminarie niet weg te zijn gegaan (zie notities dd. 07/03/2018, p. 6). Ook werd u er op de zetel van het CGVS verscheidene malen op gewezen dat uw verklaringen niet overstemden met informatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een medisch rapport van het University Teaching Hospital Galkayo (Dr. Sadik Mohamud Adan, dd. 28/10/2016) en een medisch certificaat van het Zeauditu hospital (dd. 10/02/2017) neer. U verklaart deze documenten per email van uw echtgenoot in Ethiopië te hebben ontvangen en niet over de originelen te beschikken (zie notities CGVS dd. 08/01/2018, p. 28). Het dient opgemerkt dat kopieën slechts een beperkte bewijswaarde hebben daar zij met simpel knip-en plakwerk eenvoudig gefabriceerd kunnen worden. Opvallend is tevens dat wanneer u wordt gevraagd in welk ziekenhuis u in Galkayo werd opgenomen u antwoordt in het grote stadsziekenhuis te zijn opgenomen en dat de naam op het document geschreven staat. U gevraagd of u de naam zelf niet kan geven, stelt u het enkel te kennen als het grote Galkayo ziekenhuis en de kamer niet te hebben verlaten toen u er werd opgenomen. Dat u een maand in een ziekenhuis zou hebben gelegen zonder de naam van dat ziekenhuis te weten, spreekt tot de verbeelding (zie notities dd. 08/01/2018, p. 28-29). Bovendien kunnen deze documenten bovenstaande conclusies niet wijzigen daar zij –in het beste geval- slechts aantonen dat u werd opgenomen in het University Teaching Hospital in Galkayo en in Zeauditu ziekenhuis in Addis Abeba. De door u neergelegde documenten kunnen de schade toegebracht aan de geloofwaardigheid van uw (recente) herkomst uit Harardhere niet herstellen. Dat u bovendien in het verleden epileptische episodes heeft gehad, blijkt uit het door u neergelegde medische dossier en wordt door het CGVS niet in twijfel getrokken.

Waar het door u neergelegde medische dossier geen uitsluitel over kan geven is de oorzaak van deze epileptische episodes. Zo staat er onder andere te lezen dat de behandelde arts meende te begrijpen dat er onverwerkte traumata zijn uit uw verleden, dat er vermoeden is van onderliggende en overwerkte traumata, dat uit uw dossier blijkt dat u sinds oktober 2016 (na een vermoedelijk neurotrauma ten gevolge van agressie in uw thuisland) recidiverende epileptische insulten doormaakt. In het medisch dossier worden verschillende vermoedens geuit, en dat is exact wat een behandelde arts kan doen daar hij geen zekerheid heeft betreffende de oorzaak van de epileptische insulten. De arts kan in zijn onderzoek rekening houden met de verklaringen van zijn patiënt wat betreft de oorzaak, doch hier geen sluitende conclusies uittrekken. Bovendien mag van een volwassen vrouw als uzelf verwacht worden dat zij, indien er werkelijk onverwerkte traumata aan de basis liggen van de medische problematiek, zoals het medisch attest laat uitschijnen, de waarheid spreekt over haar herkomst en de problemen die haar uit haar land van herkomst hebben geleid. Zonder die eerlijkheid die valt onder de medewerkingsplicht, verkeert de commissaris-generaal in het onvermogen uw vrees bij terugkeer te beoordelen.

Tenslotte legt u twee psychologische attesten neer, een op datum van 19 september 2017 en een op datum van 21 december 2017, waarin hetzelfde te lezen staat. U verklaart voor uw verhuis naar Dendermonde, twee keer per maand een psycholoog te hebben bezocht (zie notities CGVS dd. 08/01/2018, p. 27). Ook in deze attesten wordt gewag gemaakt van meldingen van ernstige post-traumatische stressklachten naar aanleiding van zeer ingrijpende traumatische gebeurtenissen. De behandelde arts stelt PTSD klachten vast zonder tot een PTSD diagnose te komen. Bovendien staat er te lezen dat u regelmatig wordt geconfronteerd met epileptische aanvallen waarvan de aard voor de arts eerder onduidelijk is. Gezien de traumatische voorgeschiedenis –gebaseerd op uw verklaringen – wordt de vraag gesteld of het gaat om psychogene niet-epileptische aanvallen die vaak voorkomen bij traumatische voorgeschiedenis waarbij de epileptische aanval derhalve fungeert als copingmechanisme en/of beschermingsmechanisme om stressfactoren buiten het bewustzijn te houden. Dit zijn echter allemaal vermoedens die u niet ontslaan van uw medewerkingsplicht in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Volledigheidshalve dient te worden gewezen op de procedure 9ter, de procedure specifiek toegespitst op medische problematiek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over het beroep

3.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 23 april 2018 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Waar verzoekster verweten wordt niet op de hoogte te zijn van de veiligheidssituatie in Harardhere en weinig interesse te tonen in de situatie aldaar, meent zij dat zij *"weldegelijk correct kon aangeven dat er pogingen werden ondernomen om Al Shabab te verdrijven maar dat zij bijzonder sterk waren"*, dat zij kon stellen *"wie er wanneer aan de macht was, welke organisaties er aanwezig waren"* en dat zij wel *"zeer concrete voorbeelden"* geeft. Verzoekster klaagt aan dat van haar *"een encyclopedische kennis"* verwacht wordt terwijl zij niet bijhoudt *"wanneer er exact welke veiligheidsincidenten plaatsvonden en hoeveel mensen er omkwamen"*.

Zij benadrukt dienaangaande haar profiel en benadrukt dat zij amper 20 jaar oud was toen zij haar land verliet en dat *"veel van de conflicten en incidenten waarnaar verwerende partij verwijst, dateren ook van voor haar meerderjarigheid"*. Zij wijst tevens op de *"verschillende medische stukken waaruit blijkt dat zij aan epileptische aanvallen lijdt en tevens lijdt aan PTSS"* en volgens haar beïnvloedt haar medische toestand *"uiteraard ook haar asielrelaas en hetgeen zij kan herinneren"*.

Wat de clanconflicten in haar regio betreft, stelt zij dat zij verschillende clanconflicten kon aangeven in 2010, 2012 en 2014 en wist dat er binnen Habar Gedir vaak conflicten zijn. Zij stelt dat zij tevens wist dat er gevechten tussen Al-Shabaab en burgers plaatsvonden in 2014 en 2016.

Haar onwetendheid over de tsunami in 2014 wijt zij aan het feit dat zij toen *"amper 8 jaar"* was en dat het niet *"de enige noemenswaardige gebeurtenis was in haar regio van herkomst van de laatste 14 jaar"*.

Verzoekster verwijst naar een advies van professor Abbink waarin gesteld zou worden dat *"veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen"* en dat *"vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes – (...) – niet (kunnen) kennen"*. Zij wijst op de informatie die zij wél kon geven over *"haar eigen clan, de clans in haar dorp alsook verschillende clanconflicten"* en *"haar dorp en leefomgeving"*.

Zij voert een schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiele motiveringsplicht.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. Uiterst subsidiair vraagt verzoekster de bestreden beslissing *"te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen"*.

3.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster *"Advies van het UNHCR"*.

3.3. Over de gegrondheid van het beroep

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

3.4.1. Verzoekster legt geen enkel stuk voor ter staving van haar identiteit of nationaliteit. Zij blijkt er nochtans 10 jaar school te hebben gelopen, 2 jaar te hebben gewerkt als leerkracht en er te zijn gehuwd. Verzoekster slaagde er nochtans wel in andere (medische) documenten via haar echtgenoot te bekomen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt dan ook reeds een negatieve indicatie in met betrekking tot de voorgehouden identiteit en nationaliteit van verzoekster.

3.4.2. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, zoals *in casu*, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij opgegroeid is en tot haar vlucht gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

3.4.3. Aangezien verzoekster verklaart op 20 maart 1996 geboren te zijn in Harardhere, Somalië, en heel haar leven daar te hebben gewoond tot haar vertrek naar Ethiopië in december 2016, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is en 20 jaar in Harardhere, Somalië, heeft gewoond, alwaar zij 10 jaar schoolliep, tussen 2014 en 2016 werkte als leerkracht Engels en wiskunde en er huwde in 2015. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle maatschappelijke en sociologische aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Als gehuwde vrouw en leerkracht kan bovendien wel degelijk verwacht worden dat verzoekster haar leefomgeving en herkomst duidelijk kan aantonen. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster hiervoor ruim de mogelijkheid werd geboden. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters maatschappelijke en sociologische kennis is echter ernstig ontoereikend.

3.4.4. Vooreerst bleek verzoekster geheel onwetend over de tsunami in 2004 die een enorme impact had op Harardhere en desastreus was voor de vissers aldaar (gehoor 7 maart 2018, p. 17). De uitleg in het verzoekschrift dat zij toen "*amper 8 jaar*" was en dat het niet "*de enige noemenswaardige gebeurtenis was in haar regio van herkomst van de laatste 14 jaar*" kan haar onwetendheid over een dergelijke humanitaire ramp geenszins verschonen, temeer gezien haar vader visser zou zijn geweest en volgens haar verklaringen ofwel enkel in mei 2014 zijn job verloor (gehoor 8 januari 2018, p. 17) dan wel steeds bleef werken (gehoor 7 maart 2018, p. 13). Verzoekster woonde haar hele leven in Harardhere, liep er 10 jaar school en gaf zelf 2 jaar les, waardoor het niet aannemelijk is dat verzoekster gedurende haar leven, desgevallend later, nooit over deze ingrijpende gebeurtenis gehoord zou hebben.

3.4.5. Verder kon verzoekster geen recente clanconflicten noemen. Zij noemde een clanconflict in 2010 en een in 2012 en stelde dat Gabar Gedir “*vaak vocht*” (gehoor 8 januari 2018, p. 14), maar had geen weet van de clanconflicten in april 2011 tussen Saleeban van Habar Gedir en Quabays subclan van Dir waarbij 5 burgers werden gedood en 9 anderen gewond geraakten, in april 2012 waarbij minstens 6 doden en 7 gewonden vielen in Dabo-Galo bij Harardhere, in december 2014 tussen clanmilities van Ayr en Saleeban, beiden subclans van Habar Gedir, te Miliqo 40 kilometer ten westen van Harardhere, gerelateerd aan een eerdere clash op 29 november en moorden tussen de twee subclans, waarbij 10 mensen het leven zouden hebben gelaten, in mei 2015 tussen Saleeban en Ayr te Xamro waarbij 4 personen aan beide kanten gewond geraakten en in juli 2015 tussen Suleiman en Ayr in het district Harardhere.

3.4.6. Verzoekster bleek evenmin op de hoogte van de aanwezigheid van Hizbul Islam, die in Harardhere de macht hadden voor de komst van Al-Shabaab (gehoor 7 maart 2018, p. 15).

3.4.7. Ook over Al-Shabaab in haar regio bleek verzoekster onaannemelijk onwetend. Zo kon zij niet vertellen over de conflicten van Al-Shabaab met burgers in augustus 2014 te Harardhere, waarbij twee Al-Shabaab leden om het leven kwamen, in november 2014 tussen lokale herders en Al-Shabaab leden bij Caad nadat ze weigerden zakat te betalen, waarbij een Al-Shabaab strijder om het leven zou zijn gekomen, en in november 2016 in Harardhere waarbij verschillende doden vielen, zowel burgers als Al-Shabaab leden. Evenmin kon verzoekster personen noemen die in haar stad ter dood werden gestenigd door Al-Shabaab (gehoor 8 januari 2018, p. 25) en wist zij niet dat Hassan Afrah de Al-Shabaab-leider was in Harardhere (gehoor 8 januari 2018, p. 25).

3.4.8. Over het verdrijven van Al-Shabaab uit Harardhere verklaarde verzoekster tijdens haar eerste gehoor dan weer dat er geen pogingen werden ondernomen om Al-Shabaab uit de stad Harardhere te verdrijven en dat Al-Shabaab niet van buitenaf werd aangevallen (gehoor 8 januari 2018, p. 24), om tijdens haar tweede gehoor te beweren dat de overheid van Galmudug in 2015 Al-Shabaab uit Harardhere probeerde te verdrijven, er hevige gevechten waren en de telecommunicatie werd afgesneden (gehoor 7 maart 2018, p. 10).

3.4.9. Verzoekster bleek voorts niet te weten of Al-Shabaab vandaag de macht nog heeft in Harardhere, hoewel haar schoonfamilie, broer en zus er nog wonen en zij aangaf te willen terugkeren wanneer het vredevol is (gehoor 8 januari 2018, p. 6; gehoor 7 maart 2018, p. 9). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er bronnen zijn die erop wijzen dat er in februari 2017 een offensief plaatsvond van strijdkrachten van Galmudug in samenwerking met het Somalische leger om Harardhere te bevrijden waarbij het tot een conflict kwam met Al-Shabaab bij Camaara. De Raad benadrukt dat van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen, gezien actuele informatie van primordiaal belang is om de door verzoekster geschetste vrees in te schatten. Verzoeksters onwetendheid en haar nalatige handelingen om zich enigszins te informeren wijzen op een gebrek aan interesse en doen afbreuk aan haar beweerde herkomst en vrees.

3.4.10. Gelet op het voorgaande kan dan ook geenszins worden volgehouden dat verzoekster kon aangeven “*wie er wanneer aan de macht was, welke organisaties er aanwezig waren*”, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift.

3.4.11. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar het bijgevoegde “*Advies van het UNHCR*” over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink’s titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoeksters asielzaak. Hoe dan ook werd verzoekster geenszins ondervraagd over “*plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc*” noch over “*alle (kleine) dorpjes uit [haar] omgeving*”, maar werden haar vragen gesteld over de (veiligheids)situatie in Harardhere, waar zij haar hele leven zou hebben gewoond.

3.4.12. De argumentatie in het verzoekschrift dat van haar *“een encyclopedische kennis”* verwacht wordt, terwijl zij niet bijhoudt *“wanneer er exact welke veiligheidsincidenten plaatsvonden en hoeveel mensen er omkwamen”*, en dat zij amper 20 jaar oud was toen zij haar land verliet en *“veel van de conflicten en incidenten waarnaar verwerende partij verwijst, dateren ook van voor haar meerderjarigheid”*, kunnen haar onwetendheid niet verschonen. Voornoemde flagrante onwetendheden en fouten loochenen verzoeksters herkomst uit haar beweerde regio volledig. Het is niet ernstig dat zij nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld, zoals de tsunami van 2004 en de veiligheidssituatie in haar regio. Verzoekster verbleef haar hele leven in Harardhere, liep er 10 jaar school en gaf zelf 2 jaar les, waardoor het onmogelijk is dat verzoekster gedurende haar leven - waar zij zich in het maatschappelijk leven begaf - nooit over deze ingrijpende gebeurtenissen (desgevallend later) gehoord zou hebben.

3.4.13. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat het opvallend is dat verzoekster, beweerdelijk behorend tot de Madhibaan-clan, school kon lopen, leerkracht werd en een meerdaagse seminarie in Galyako mocht volgen over het promoten van scholing bij vrouwen (gehoor, januari 2018, p. 31), terwijl zij zelf aangaf dat *“Madhiban worden gediscrimineerd omdat we slechte banen doen, zoals het maken van schoenen van mensen, en het wassen van auto's. [...] Mannen van Madhiban slachten altijd dieren en vrouwen van Madhiban besnijden vrouwen.”* (gehoor, januari 2018, p. 9). Verzoeksters beweerde etnische herkomst kan niet overtuigen.

3.4.14. Waar in het verzoekschrift gewezen wordt op de *“verschillende medische stukken waaruit blijkt dat zij aan epileptische aanvallen lijdt en tevens lijdt aan PTSS”* en op haar medische toestand die *“uiteraard ook haar asielrelaas en hetgeen zij kan herinneren”* beïnvloedt, antwoordt de Raad dat verzoekster geen medisch attest neerlegt waaruit zou blijken dat zij niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure, noch dat de door haar voorgehouden psychologische en medische problemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat haar geestelijke of fysieke toestand haar ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat bovenstaande vaststellingen onverkort blijven.

3.4.15. Het voorgelegde medisch rapport van het University Teaching Hospital Galkayo van 28 juni 2016 en het neergelegde medisch certificaat van het Zeauditu hospital van 10 februari 2017 betreffen louter fotokopieën waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn. Hoe dan ook kunnen dergelijke stukken geen langdurig (laat staan levenslang) verblijf in Harardhere, Somalië, aannemelijk maken. Bovendien bleek verzoekster de naam van het ziekenhuis in Galkayo niet te kennen, hoewel zij daar een maand verbleven zou hebben (gehoor 8 januari 2018, p. 28-29).

3.4.16. De vermoedens die in het door haar voorgelegde medisch dossier en in de twee neergelegde psychologische attesten (van 19 september 2017 en van 21 december 2017) geuit worden over de oorzaak van verzoeksters epileptische aanvallen kunnen geen uitsluitel bieden over hoe het ziektebeeld is ontstaan. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan - rekening houdend met zijn bevindingen - vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar de arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen. De Raad stelt slechts vast dat verzoekster wel in staat was een professioneel leven op te bouwen en naar Europa te komen.

3.4.17. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst uit Somalië. Bijgevolg kunnen haar problemen, die zich aldaar zouden hebben afgespeeld, evenmin waarachtig zijn.

3.4.18. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Zij beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

3.4.19. Waar verzoekster ter terechtzitting aanhaalt niet besneden te zijn, merkt de Raad op dat verzoekster een vrees voor besnijdenis nooit eerder heeft aangehaald (vragenlijst DVZ, vraag 3.4-3.5; gehoor 8 januari 2018; gehoor 7 maart 2018). Op het Commissariaat-generaal verklaarde verzoekster

dienaangaande nog: *“Ik ben besneden toen ik jong was. Ik weet niet door mijn moeder of grootmoeder. Nu ging ik naar een ziekenhuis in Gent, UZ. Ze zeiden u bent niet besneden. Ik ben besneden op soenna manier. Ik en mijn overleden zus zijn op dezelfde moment besneden. Mijn jongere zus recent.”* (gehoor 7 maart 2018, p. 19). Hoe dan ook toont verzoekster geen herkomst uit Somalië aan, noch kan per hypothese worden vastgesteld welke bescherming zij kan genieten in het land waar zij werkelijk vandaan komt, wanneer omwille van een gebrek aan medewerking verzoekster verhindert dat het land van oorsprong bekend wordt. De nationaliteitsbepaling is immers niet enkel determinerend voor de beoordeling van het land waar de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt, doch ook in welk land van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2, van de Vreemdelingenwet.

3.4.20. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

3.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

3.5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster niet aantooft noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Harardhere, Somalië.

3.5.2. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Harardhere, Somalië, niet aantooft, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

3.5.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

3.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantooft.

3.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 4

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK